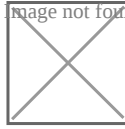

Η αρχή της Δημιουργίας

/ [Πεμπτουσία](#)

Image not found or type unknown

«Στην αρχή δημιούργησε ο Θεός τον ουρανό και τη γη». Αξίζει εδώ να απορήσει κανείς, για ποιο σκοπό ο μακάριος αυτός προφήτης, ο οποίος γεννήθηκε ύστερα από πολλές γενεές, μάς εξιστορεί αυτά. Ούτε απλώς, ούτε τυχαίως. Επειδή λοιπόν, όταν από την αρχή δημιούργησε ο Θεός τον άνθρωπο, συζητούσε με τους ανθρώπους, όπως ήταν δυ-νατόν να ακούσουν οι άνθρωποι. Έτσι πράγματι ήλθε προς τον Αδάμ· έτσι τιμώρησε τον Κάιν· έτσι μίλησε προς τον Νώε· έτσι φιλοξενήθηκε από τον Αβραάμ. Όταν όμως ολόκληρο το ανθρώπινο γένος παρεκτράπηκε σε μεγάλη κακία, ούτε τότε αποστράφηκε τελείως το ανθρώπινο γένος ο Δημιουργός του σύμπαντος· αλλά επειδή είχαν γίνει εις το εξής ανάξιοι της ομιλίας του, επιθυμώντας να ανανεώσει πάλιν τη φιλική του διάθεση προς αυτούς, σαν σε ανθρώπους που έχουν απομακρυνθεί απ' αυτόν στέλλει επιστολές, έλκοντας κοντά του ολόκληρο το ανθρώπινο γένος. Και αυτές τις επιστολές έστειλε μεν ο Θεός, τις έφερε δε ο Μωυσής. Τί λένε λοιπόν οι επιστολές;

[Iacreation](#)

Image not found or type unknown

«Στην αρχή δημιούργησε ο Θεός τον ουρανό και τη γη». Προσέχετε αυτόν τον θαυμαστό προ-φήτη, και το εξαιρετικό γνώρισμα που υπάρ-χει σ' αυτόν. Διότι όλοι οι άλλοι προφήτες είπαν εκείνα που θα γίνουν μετά πολύ χρόνο ή που επρόκειτο να συμβούν κατά την εποχή τους· ο μακάριος όμως αυτός, ενώ είχε ζήσει ύστερα από πολλές γενεές, οδηγούμενος από το χέρι του Θεού αξιώθηκε να πει εκείνα, που δημιουργήθηκαν από τον Κύριο του σύμπαντος, πριν αυτός γεννηθεί. Γι' αυτό και άρχισε τον λόγο του έτσι· « Στην αρχή δημιούργησε ο Θεός τον ουρανό και τη γη»· σχεδόν προς όλους μας φωνάζει με καθαρή φωνή και λέει· μήπως λοιπόν τα λέω αυτά διδασκόμενος από άνθρωπο; Εκείνος που από το μηδέν έφερε αυτά στην ύπαρξη, αυτός παρακίνησε και την δική μου γλώσσα στην εξήγησή τους. Σαν να μη τα ακούμε λοιπόν πλέον αυτά από τον Μωυσή, αλλά από τον ίδιο τον Θεό των πάντων με την γλώσσα του Μωυσή, έτσι ας προσέχουμε στα λεγόμενα, παρακαλώ, αφού αφήσουμε τους δικούς μας λογισμούς, διότι λέει η Γραφή, «Οι λογισμοί των ανθρώπων είναι δειλοί και ασταθείς οι σκέψεις τους».

Ας δεχόμαστε με πολλή ευγνωμοσύνη τα λεγόμενα, χωρίς να υπερβαίνουμε το

ανθρώπινο μέτρο, ούτε να ασχολούμαστε με έργα ανώτερα από εμάς· πράγμα που έχουν πάθει οι εχθροί της αλήθειας, επειδή θέλησαν όλα να τα επιτρέψουν στους λογισμούς τους και δεν κατανόησαν ότι είναι αδύνατον η ανθρώπινη φύση να εξετάζει λεπτομερειακά τη δημιουργία του Θεού. Και γιατί λέω τη δημιουργία του Θεού; Αλλά ούτε είναι δυνατόν να εξετάσουμε την τέχνη του συνανθρώπου μας. Διότι πες μου, πώς από την μεταλλοτεχνία γίνεται ο χρυσός; ή πώς καθαρίζεται το γυαλί από την άμμο; Δεν μπορείς να απαντήσεις. Εάν λοιπόν αυτά, τα οποία βρίσκονται μπροστά μας και τα οποία κάνει η ανθρώπινη σοφία εξαιτίας της φιλανθρωπίας του Θεού, δεν είναι δυνατόν να κατανοήσεις, όσα δημιουργήθηκαν από τον Θεό προσπαθείς να εξετάσεις άνθρωπε; Και ποιά συγγνώμη θα μπορέσεις να έχεις; και ποιά απολογία, αφού έχεις φθάσει σε τέτοια παραφροσύνη και φαντάζεσαι τα ψηλότερα από την φύση σου; Διότι το να λες, ότι τα όντα έχουν γίνει από υπάρχουσα ύλη και να μην αναγνωρίζεις ότι τα δημιούργησε αυτά από το μηδέν ο δημιουργός του σύμπαντος, θα ήταν απόδειξη της μεγίστης παραφροσύνης.

Αποστομώνοντας λοιπόν τους αγνώμονες ο μακάριος αυτός προφήτης, όταν επρόκειτο να αρχίσει το βιβλίο του, έτσι άρχισε· «Στην αρχή δημιούργησε ο Θεός τον ουρανό και τη γη». Όταν λοιπόν ακούσεις το, «Δημιούργησε», τίποτε άλλο να μην εξετάζεις, αλλά σκύβοντας το κεφάλι, πίστευε σ' αυτό, που ειπώθηκε. Διότι ο Θεός είναι εκείνος, που δημιουργεί και μεταβάλλει τα πάντα, και σύμφωνα με το θέλημά του αλλάζει την μορφή των πάντων.

Και πρόσεχε την υπερβολική συγκατάβαση· τίποτε δεν αναφέρει για τις αόρατες δυνάμεις, ούτε λέει, στην αρχή δημιούργησε ο Θεός τους αγγέλους ή τους αρχαγγέλους· δεν ακολούθησε αυτόν τον τρόπον της διδασκαλίας απλά, ούτε τυχαία. Επειδή λοιπόν μιλούσε στους Ιουδαίους, οι οποίοι ήσαν προσκολλημένοι στα παρόντα και δεν μπορούσαν να φαντασθούν τίποτε νοητό, κατ' αρχήν από τα αισθητά πράγματα τους οδηγεί προς τον Δημιουργό των πάντων, για να τον προσκυνήσουν, αφού γνωρίσουν καλά από τα δημιουργήματα τον ποιητή του παντός, και να μη παραμείνουν στα κτίσματα. Διότι εάν και, αφού έγινε αυτό, δεν σταμάτησαν να θεοποιούν τα κτίσματα και να δείχνουν τον σεβασμό τους στα πλέον περιφρονημένα από τα ζώα, σε ποιο σημείο παραφροσύνης δεν θα παρασύρονταν, εάν δεν έδειχνε τόσο μεγάλη συγκατάβαση ο Θεός; [...]

Επειδή λοιπόν γνώριζε, ότι η διδασκαλία αυτή ήταν κατάλληλη γι' αυτούς, χρησιμοποίησε αυτόν τον τρόπο. Διότι σύμφωνα προς εκείνους, που δέχονταν τα διδάγματά του, έτσι και δίδασκε, οδηγούμενος από το Άγιο Πνεύμα. Και για να μάθεις, ότι η διαφορά των ανθρώπων και η βραδύνοια των ακροατών γίνεται η αιτία αυτού, άκουσε τον Παύλο, που όταν έγραφε προς τους Κολοσσαείς, δεν χρησιμοποιούσε τον ίδιον τρόπο, αλλά διαφορετικά μιλούσε προς αυτούς και

έλεγε: «Διότι δι' αυτού δημιουργήθηκαν όλα, όσα υπάρχουν στους ουρανούς και στη γη, τα ορατά και τα αόρατα, είτε είναι οι θρόνοι, είτε οι κυριότητες, είτε οι αρχές, είτε οι εξουσίες, όλα δι' αυτού και δι' αυτόν έχουν δημιουργηθεί». Και ο Ιωάννης δε, ο υιός της βροντής, φώναζε λέγοντας· «Όλα έγιναν δι' αυτού και χωρίς αυτόν δεν έγινε τίποτε».

[Συνεχίζεται]